Rudolf Pálfi

z Wikipédie, slobodnej encyklopédie

Gróf Rudolf Jozef Joachim Ján Vilibald Adrián Júda Tadeáš Pálfi z Erdődu (Viedeň 4.3.1719 - Bratislava 1. 4. 1768)

Bol najmladším synom grófa Leopolda Jozefa Pálfiho (1681 – 1720) a Márie Antónie Ratuit de Souches (1683 – 1750). Študoval vo Viedni, bol majiteľom panstiev Pezinok a Svätý Jur a od roku 1732 sa stal spolumajiteľom hradného panstva Červený Kameň. Rudolf I. Pálfi je zakladateľom červenokamenskej línie, ktorá sa stala počtovo najsilnejšou v rámci celého pálfiovského rodu, vďaka čomu jej potomkovia žijú dodnes.

Oženil sa v Brne 24. novembra 1742 s grófkou Máriou Eleonórou Kaunitz-Rietbergovou (1723 - 1776), ktorá mu porodila desať detí: troch synov a sedem dcér. Mária Eleonóra Pálfiová bola sestrou kancelára kráľovnej Márie Terézie, kniežaťa Václava Antona Kaunitz-Rietberga. Rudolf Pálfi mal teda na viedenskom dvore vynikajúce postavenie nielen vďaka svojim neskorším zásluhám v bojoch o rakúske dedičstvo a sedemročnej vojne, ale i vďaka príbuzenským vzťahom s kancelárom Kaunitzom.

Od roku 1759 vlastnil Rudolf Pálfi bývalý károliovský husársky pluk, ktorý za záujmy kráľovnej Márie Terézie bojoval vo vojne o rakúske dedičstvo a v sedemročnej vojne a získal hodnosť podmaršala a kráľovského komorníka. Rudolf Pálfi sa preslávil ako zberateľ starožitností a kuriozít, ktoré počas svojho života nazhromaždil vo svojom kunstkabinete.

Rudolf sa nevenoval politickej kariére ako mnohí jeho predkovia, ale preslávil sa ako vojak a zberateľ umeleckých predmetov, mecén umenia a stavebník. Rudolf pristúpil k rozsiahlym stavebným úpravám rodového sídla, ktoré sa sústredili na juhozápadné krídlo a oba trakty juhovýchodného krídla. Počas tejto prestavby boli dve z hradných bášt – južná a východná – zvýšené o jedno podlažie a podkrovie s manzardovou strechou a na druhom poschodí juhovýchodného krídla boli zmodernizované priestory a tak vznikol rad hosťovských izieb. Rudolfovi hrad vďačí za kamenný most, ktorý nahradil starší padací, obnovu stajní a jazdiarne, revitalizáciu hradných záhrad.

Rudolf zomrel v Bratislave a pochovaný je v rodinnej krypte pod františkánskym kostolom v Malackách, Mária Eleonóra ho prežila o osem rokov a jej telo spočinulo tiež v Malackách po boku manžela.

wilnitsky.com